

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Da jeg tidligere svarede hr. Torben Hansen, var det sådan for nemheds skyld, at jeg prøvede at præcisere, at når man har en liberal regering, så var det ikke nye krav. Det, jeg måske skulle have præciseret, for at man bedre kunne forstå det ud fra et socialdemokratisk udgangspunkt, var, at hvis det var nye skatter og afgifter, der skulle tvinge arbejdsgiverne på banen, så var svaret et klart og klingende nej fra Venstre, for det, der jo ville ske, var, at med et løntilskud, som Socialdemokraterne har foreslået, ville dette blot fortrænge andre fra arbejdspladserne på arbejdsmarkedet.

Vi har tidligere haft drøftelsen om økonomiske incitamenter for virksomhederne, og jeg kan gentage, at det ikke er Venstres politik, at man lægger op til, at virksomhederne skal have eleverne så billigt som muligt. Vi mener faktisk, at eleverne kan og skal kunne så meget, når de forlader skolen, at de også er deres løn værd. Hvis Socialdemokraterne er uenige heri, står det selvfølgelig Socialdemokraterne frit for endnu en gang at fremsætte forslag om flere skatter og afgifter for virksomhederne. Det skal jo nok hjælpe på beskæftigelsen i samfundet.

Med hensyn til de økonomiske incitamenter for arbejdsgiverne, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil spørger til, så er jeg nødt til at fastslå en gang mere, at vi jo er gået så langt, som man egentlig kan gøre, ved at fjerne de uheldige incitamenter, der har været for virksomhederne til at tage eleverne på et senere tidspunkt, end de ellers ville have gjort. Det er ikke hensigtsmæssigt, når en elev har gennemgået et grundforløb, at vedkommende efterfølgende skal 2 måneder i karenperiode – det er i øvrigt noget, vi har reduceret fra 3 til 2 måneder – og derefter skal gå i skolepraktik et halvt til et helt år, før man findes værdig i virksomhederne som elev. Nej, tværtimod må det helt klart være således, at det kan svare sig også for virksomheden at tage eleven hurtigst muligt og påtage sig det samfundsmæssige ansvar, og også det ansvar, der ligger i at tage eleven efter grundforløbet.

Skulle dette mod forventning ikke være tilfældet i alle situationer, ja, så er der den mulighed, at eleven kan opkvalificere sig yderligere i 10 uger i grundforløbet og dermed sikre sig de bedste muligheder for at komme videre.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Når jeg læser det her lovforslag, kan jeg næsten få den tanke, at mangel på praktikpladser i dag primært skyldes manglende opsøgende arbejde fra skolernes og elevernes side. Der bliver nemlig stillet nogle klare krav til netop de to parter. Eleverne skal være mere mobile, de skal også være mere aktive og mere opsøgende. Når det drejer sig om virksomhederne, skal de vedkende sig, at de har et ansvar. Det gik jeg egentlig også ud fra at de skulle i dag.

Hvordan vil man så sikre, at virksomheden lever op til det ansvar? Der er unge, som ikke får en uddannelsesaftale, for der kommer måske ikke flere praktikpladser. Man skønner, at der kommer flere, men vi er ikke sikre på det. De får ingen uddannelsesaftale; de kan ikke komme i denne her skolepraktik. Hvad så? Så har de måske en mulighed for at tage den nye kortere erhvervsuddannelse. Er der en efterspørgsel på det? Har vi noget arbejdsmarked, som råber og skriger på kortere uddannelser? Er det dér, man ser dem? Og hvad er det, vi skaber ved at lave sådan nogle kortere uddannelser? Hvilken type unge er det, der kommer ud netop dér?

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

De helt essentielle spørgsmål i denne her aftale er: Hvor går de over 6.000 unge mennesker hen, som ikke får en praktikplads fremover? Og hvor er det, der er noget som helst i samfundet, der indikerer, at der vil blive oprettet flere praktikpladser?

Fru Tina Nedergaard har jo fulgt området tæt i mange år, ved jeg, og det er kun gået én vej. Siden man afskaffede den kollektive ordning, som vismændene anbefaler her i rapporten, er det gået fra 35.000 i 1998 og ned til under 29.000 i dag. Vi har 7.400 unge mennesker i skolepraktik i dag, og det vil man reducere til 1.200. Hvor går de hen? Lad os få et klart svar på, hvor de skal være. Hvis man regner den halve uddannelse, som fru Tina Nedergaard har snakket meget om, EUD+, med, så anbefaler man 1.400, det er det, regeringen selv regner med. Lad os trække dem fra 7.000. Hvor går de resterende godt og vel 5.000 unge mennesker hen?